

rodzaju inicjatyw, które ma realizować itp.) jednak można stwierdzić, że partnerstwa powinny dysponować kilkoma kategoriami „uniwersalnych” zasobów, w tym: kadrowe, merytoryczne, techniczno-organizacyjne, komunikacyjne, analityczno-badawcze itp. Każdy z partnerów dysponuje różnego rodzaju zasobami: ludzkimi, technicznymi i merytorycznymi, które różnią się między sobą, ale często wzajemnie uzupełniają. Zgromadzone i wykorzystane w ramach partnerstwa, umożliwiają efektywniejszą realizację zaplanowanych działań.

➡ w związku z powyższym proponowaną rekomendacją jest wspólne opracowanie MAPY ZASOBÓW PARTNERÓW. Będzie ona stanowiła etap wyjściowy do podjęcia kolejnych istotnych decyzji dotyczących partnerstwa;

2. Obecne partnerstwo projektowe nie posiada osobowości prawnej i działa na zasadzie dobrowolnego wkładu pracy jego członków. Mimo braku sformalizowania współpraca partnerów odbywa się w oparciu o formalne podstawy tj. podpisane porozumienie, umowę o współpracy, dotyczącą wdrażania wspólnie wypracowanych rekomendacji. To obecnie niesformalizowane partnerstwo może takie pozostać, działając w ramach: grupy inicjatywnej, grupy tematycznej, zespołu zadaniowego itp. Może jednak przekształcić się w formułę bardziej sformalizowaną np. sieci, forum itp. Część partnerstw zainicjowanych jako struktury nieformalne np. ze względu na coraz bardziej złożony zakres działania i potrzebę pozyskiwania środków zewnętrznych, z czasem podlega większemu sformalizowaniu.

Wiąże się z tym także kwestia składu partnerstwa – czy po zakończeniu projektu jego skład się nie zmieni, czy będzie ono miało charakter otwarty. Jeżeli przyjęta zostanie druga opcja, to uzasadnione będzie wypracowanie kryteriów przyjęcia do partnerstwa (może być to jeden z elementów wspólnie zaktualizowanego Regulaminu partnerstwa). Biorąc powyższe pod uwagę kolejną rekomendacją jest:

➡ zapropozowanie przyjęcia wspólnego stanowiska partnerów, dotyczącego dalszej formuły funkcjonowania partnerstwa;

3. Partnerzy zaangażowani we współpracę odpowiadają za działania prowadzone przez partnerstwo i ich efektywność przed różnymi zainteresowanymi stronami (interesariuszami) – przede wszystkim przed bezpośrednimi beneficjentami działań partnerstwa (młodzież NEET), instytucją, która przyznała dotację, własnymi organizacjami, pozostałymi partnerami zaangażowanymi w partnerstwo. Każde